

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Martina Láníčka a JUDr. Petra Hluštíka Ph.D., ve věci

žalobce: **Obec Vápenná**
sídlem Vápenná 442, 790 64 Vápenná
zastoupená advokátem JUDr. Jakubem Dohnalem, Ph. D.,
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2018, č. j. 42256/18/5000-10470-700938,
ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 10. 2018 domáhal zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 29. 3. 2017, č. j. 473771/17/3100-31471-80412 a č. j. 475856/17/3100-31471-80412, kterými byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu v souhrnné výši 10 120 900 Kč.

II. Žalobní body

2. Žalobce uvádí, že v napadeném rozhodnutí nebylo dostatečně přihlédnuto k proporcionalitě, neboť odvod za porušení rozpočtové kázně byl stanoven v maximální výši 100% poskytnuté dotace bez zohlednění dalších okolností případu. Žalobce plně využil účelově svázané prostředky na realizaci projektu obnovy prostor určených pro poskytování sociální péče občanům v rámci regionu žalobce.
3. Žalobce odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007-68, ve kterém NSS vyjádřil závěr, že při hodnocení neurčitého pojmu neoprávněného použití nebo zadržení peněžních prostředků podle ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel je nutné, kromě jiného, vycházet i z účelu poskytnutých veřejných prostředků a jeho naplnění. Z toho vyplývá, že nikoliv každé porušení příslušné povinnosti je zároveň neoprávněné použití prostředků a jako takové musí být vráceno zpět do veřejného rozpočtu. Pokud by žalobce měl zájem na porušení rozpočtové kázně, nemělo by podle něj smysl poskytnuté finanční prostředky řádně užít na nákladnou rekonstrukci a pořízení automobilu.
4. Pokud by samo neužívání objektu k poskytování sociální péče bylo způsobilé založit odpovědnost za porušení rozpočtové kázně, nelze podle žalobce postupovat stanovením odvodu ve výši 100%. K tomu žalobce odkazuje na ustálenou judikaturu NSS.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce nedodržel podmínku stanovenou v rozhodnutí o poskytnutí dotace, neboť neprokázal splnění účelu projektu stanoveným způsobem a ve stanoveném termínu. Dále žalobce porušil pravidla pro provádění informačních a propagačních opatření.
6. Žalobce jakožto příjemce dotace byl povinen registrovat sociální služby podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v rozhodném znění, a rozhodnutí o registraci předložit. Z podmínek obsažených v rozhodnutí o poskytnutí dotace totiž vyplývá, že poskytování nových sociálních služeb v předmětné nemovitosti bylo účelem dotace. Na území obce měl sociální služby zaregistrovány spolek „Darmoděj“, nikoliv však na adrese zrekonstruovaného objektu. Žalobce nedoložil nájemní smlouvu uzavřenou s tímto spolkem ani důkazní prostředky svědčící o užívání automobilu pro stanovené účely. Ze spisové dokumentace tak nevyplývá, že služby poskytované spolkem Darmoděj mají návaznost na zrekonstruovaný objekt. Z výpovědi svědka správcem daně provedených místních šetření vyplývá, že objekt je zamčený, bez známek využívání k poskytování sociálních služeb. Monitorovací indikátor poskytování pěti sociálních služeb, jehož realizací měl být dosažen účel dotace, tak nebyl naplněn vůbec.

7. Ve výši 100% byl odvod vyměřen z toho důvodu, že předmětné porušení dotačních podmínek nebylo vymezeno jako méně závažné. K námitce proporcionality žalovaný uvedl, že se v tomto případě nepoužije, neboť účel dotace nebyl naplněn vůbec. Důvod k nižšímu odvodu v důsledku dílčího pochybení tak nebyl dán. Ke stanovení data porušení rozpočtové kázně dodává, že žalobce požádal poskytovatele dotace o změnu termínu pro naplnění monitorovacího indikátoru, žádosti bylo vyhověno, žalovaný proto stanovil datum porušení rozpočtové kázně na den 18. 12. 2014 jako poslední den, kdy měl žalobce prokázat splnění účelu.

IV. Zjištěný skutkový stav

8. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ze dne 11. 2. 2013, č. j. 2013/1579-682, byla žalobci poskytnuta dotace ve výši 10.122.667,00 Kč ve výši 100% způsobilých výdajů na realizaci projektu „*Multifunkční centrum sociálních služeb a fakultativních činností ve Vápenné*“. Toto rozhodnutí bylo následně několikrát změněno. Účelem dotace byla rekonstrukce nemovitosti ve vlastnictví žalobce za účelem poskytování sociálních služeb. Částka poskytnutá ze strukturálních fondů podle ustanovení § 44 odst. 2 písm. f) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v rozhodném znění byla stanovena maximálně ve výši 8.604.265,45 Kč, tj. 85 % z poskytnuté dotace, a částka poskytnutá ze státního rozpočtu podle ustanovení § 44 odst. 2 písm. j) téhož zákona byla stanovena maximálně ve výši 1.518.401,55 Kč, tj. 15 % z poskytnuté dotace. Na realizaci projektu byla daňovému subjektu vyplacena dotace celkem ve výši 10 120 899,26 Kč.
9. Na základě podnětu k prošetření podezření na porušení rozpočtové kázně MPSV zahájil Finanční úřad pro Olomoucký kraj řízení podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, jehož předmětem bylo vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně. Z místních šetření konaných ve dnech 4. 11. 2016, 7. 11. 2016, 8. 11. 2016, 9. 11. 2016, 11. 11. 2016 a 2. 12. 2016 a na základě provedených výsledků svědka pana V. ze dne 7. 12. 2016, svědkyně paní S. R. ze dne 11. 1. 2017 a svědkyně paní Mgr. J. Š. ze dne 30. 1. 2017 dospěl Finanční úřad v Olomouci k závěru, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň, neboť neprokával naplnění účelu projektu spočívajícího v poskytování pěti nových sociálních služeb ve zrekonstruovaném objektu a poskytování zakoupeného osobního automobilu k terénním sociálním službám. Finanční úřad pro Olomoucký kraj následně vydal platební výměry uvedené v odst. 1 tohoto rozhodnutí.

V. Právní posouzení

10. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Předně soud konstatoval, že žalobce nijak nerozporuje skutkový stav popsáný v napadeném rozhodnutí, nesouhlasí toliko s výší odvodu, neboť projekt považuje alespoň za částečně naplněný uskutečněním rekonstrukce nemovitosti, která má pro poskytování služeb sloužit.
11. Jak je uváděno v napadeném rozhodnutí, jakož i v podmínkách k rozhodnutí o poskytnutí dotace, měl být naplněn jediný stanovený monitorovací indikátor (pod č. 07.57.12) – Počet nových sociálních služeb a aktivit se stanovenou cílovou hodnotou pěti nových stávajících služeb. Žalobce jeho naplnění neprokával a z provedených místních šetření a výpovědí svědků bylo navíc nenaplnění tohoto indikátoru potvrzeno. Žalobce

tak nedodržel podmínku stanovenou v části III. bodu 1 rozhodnutí o poskytnutí dotace v návaznosti na část III. bod 7 písm. b) předmětného rozhodnutí.

12. V části IV. bodu 3.3 rozhodnutí o poskytnutí dotace se uvádí, že za nesplnění podmínky z části III. bodu 7, na kterou je poskytnutí dotace vázáno, bude odvod za porušení rozpočtové kázně činit celkovou vyplacenou částku dotace. Tím, že žalobce nezajistil a neprokázal, že ve zrekonstruovaném objektu je poskytováno pět sociálních služeb, a že zakoupený automobil je užíván k poskytování terénních sociálních služeb, mu byl stanoven odvod v plné výši dotace. Z výše uvedených skutečností tak jednoznačně vyplývá, že jediným stanoveným cílem, na který byla dotace přidělena, bylo poskytování nových sociálních služeb v obci. Rekonstrukci objektu tak nelze v daném případě s ohledem na znění dotačních podmínek považovat za dílčí realizaci účelu projektu, neboť rekonstrukce byla toliko prostředkem k zajištění prostor pro poskytování služeb a účel projektu tak nebyl naplněn ani z části.
13. Pokud se jedná o námitku žalobce odkazující na rozsudek NSS č. j. 9 Afs 202/2007-68, ztotožňuje se krajský soud s hodnocením obsaženým v odst. 40 žalobou napadeného rozhodnutí. Vzhledem k úplnému nenaplnění podmínek dotace nebyl vůbec splněn její účel a rozsudek tak na daný případ nedopadá.
14. K námitce proporcionality výše odvodu lze toliko uvést, že podmínky dotace jednoznačně stanovují odvod za porušení v plné výši dotace a žalovanému tak ani neumožňují stanovit odvod nižší. I kdyby však v tomto případě bylo možné zásadu proporcionality uplatnit, odkazuje soud na závěr žalovaného v odst. 37 napadeného rozhodnutí. V daném případě nebyl účel dotace zcela naplněn a odvod v plné výši je tak z hlediska proporcionality ekvivalentní sankcí, k jakémukoliv snížení odvodu tak zde není důvod. Pro úplnost krajský soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, ve kterém se uvádí: *„Každé porušení dotačních podmínek, které není v rozhodnutí o poskytnutí dotace vymezeno jako to, jehož nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e) [§ 14 odst. 3 písm. k)], zakládá porušení rozpočtové kázně [§ 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011]. Při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti (§ 44a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění do 29. 12. 2011) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.“* (dostupné z www.nssoud.cz).

VI. Závěr a náklady řízení

15. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem nezbylo krajskému soudu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 8. října 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje